

XEROPHYTA

Contactblad van de afdeling Wageningen e.o.
(opgericht 1 mei 1955)

Jaargang 26 no. 5
November 2022

**Afdeling 'Wageningen en omgeving' van Succulenta,
Koninklijke Nederlandse vereniging van liefhebbers van cactussen en
andere vetplanten**

In Memoriam Gerard van Huffel

Ons erelid Gerard van Huffel is niet meer, hij is na een lang ziekbed op vrijdag 23 september overleden, hij werd 78 jaar.

Gerard was sedert het eind van de zeventiger jaren lid van onze afdeling en is tot het echt niet meer kon altijd actief gebleven.

Direct maakte hij indruk: een grote sterke vent die luid en duidelijk aanwezig was, hij had een mening en stopte die dan ook niet onder stoelen of banken. Zijn overlijden is een gemis dat we zeker nog zullen gaan voelen, want Gerard was een fenomeen, een uniek mens, nu zult u denken ieder mens is toch uniek, en dat is ook zo, maar sommige mensen zijn toch net iets unieker dan anderen. Vanaf dat hij lid werd, werd hij actief binnen de afdeling. Eerst door mee te doen met de activiteiten en veel te willen leren, later zelfs ook landelijk onder meer in de studiegroep Mammillaria's met onze toenmalige voorzitter Herman Koningsveld en de toen landelijk voorzitter de heer Rubingh.

Mammillaria is trouwens een geslacht dat daarna bij hem altijd favoriet is gebleven.

De laatste 20 jaren leerde ik hem intensiever kennen eerst via allerlei studiegroepjes binnen de afdeling, maar ook via het reisje, gezamenlijke bezoeken aan kwekers en open dagen. Gerard was toen al vele jaren bestuurslid van de afdeling eerst onder Jan Sevenster later onder Cor Visser. Wel was hij toen een periode minder actief doordat in 2003 longkanker was geconstateerd, maar na een zware operatie waardoor hij een tijd eruit was en de animo voor de planten eerst afnam knapte hij toch weer op. Later praatte hij toen Cor Visser wilde stoppen als voorzitter mij zelfs om, om in het bestuur te komen, toen ik niet direct toehapte deed hij het, heel slim, via Kathelijne.

Toen bleek dat wij veel raakvlakken hadden, ik ben ook afkomstig uit Rotterdam, daar vinden ze dat je niet moet klagen maar als je iets dwars zit actief zaken moet aanpakken en anders niet zeuren. Verder ben ik ook sociaal bewogen, van dezelfde generatie, oorlogskinderen dus en ook ik ben iets te gewichtig, te zwaar omdat ik ook net als hij iets te veel van lekker eten houd. Zijn belangstelling was trouwens niet alleen op de cactussen gericht, iets wat je bij meerdere leden tegenkomt, hij had ook een grote belangstelling voor alpiene planten, andere planten, dieren, natuurbescherming, kortom de natuur in het algemeen. Dat leidde niet alleen tot het lidmaatschap van Succulenta, maar ook dat van de Nederlandse rotsplantenvereniging en het IVN, het instituut voor natuureducatie.

Maar cactussen hadden wel in het bijzonder zijn belangstelling, over vetplanten deed hij, hoewel hij die ook interessant vond, bewust wat neerbuigend, ach die domme groente, dat kan je toch niet serieus kweken. Erg

grappig is trouwens dat zijn schoonmoeder hem ooit zijn eerste cactus gegeven heeft, een Opuntia, dat was de start van zijn levenslange fascinatie.

Als Gerard ergens belangstelling voor had was dat nooit vrijblijvend, het leidde vrijwel altijd snel tot het je ermee bemoeien, gaan meedoen, er zat ook iets rusteloos in hem stil zitten was niets voor hem: letterlijk stak hij de armen uit de mouwen om mee te helpen daar waar dat nodig was.

Binnen het bestuur zat hij altijd vol plannen en ideeën, iets waar we als hele afdeling van konden profiteren. Als er een programmaonderdeel uitviel wist Gerard daar altijd wel iets op te verzinnen, oh dan doe ik wel wat over zaaien, of is een ent-demonstratie iets, of ik vertel wel wat over die planten, hou jij dan de tijd wat in de gaten dat het niet te veel uitloopt?

Bij het overbrengen van informatie over planten, kweken en zaaien was hij het meest in zijn element, vooral als hij iets van zijn enthousiasme en grote kennis en ervaring op anderen kon overbrengen en vooral voordoen. Daarbij kon hij soms wat grof in de mond zijn, een erfenis van zijn zeevarend bestaan, maar al leek hij dan wat lomp, hij was dat niet. Hij had altijd echte belangstelling voor anderen en als hij iemand kon helpen deed hij dat.

Als je bij hem op bezoek ging was altijd een gang door de kas en het bekijken van de planten een vast onderdeel. Steevast eindigde het dan met de vraag heb je die plant al, wil je een stekje en dan sneed hij met zijn beroemde zakmes dat hij altijd bij zich had een stukje af of gaf de plant geheel weg. Zo kon hij zelfs makkelijk van moeizaam verworven zeldzame planten afstand doen onder het motto alles wat je weggeeft geeft zowel de schenker als de ontvanger vreugde en als jij iets over hebt heb ik ook weer de kans eens iets nieuws te krijgen.

Naast de activiteiten van de afdeling gingen we ook, al dan niet met wat anderen, op stap naar liefhebbers en kwekers in het Westland, Duitsland en België. Dit waren altijd gezellige uitstapjes, want lekker eten hoorde daar ook zeker bij en altijd had hij weer uitspraken die je van een ander niet snel zou accepteren maar typisch van hem wel.

Zo groeide het dat hij iedere maandag `even` langskwam. Hé directeur zei hij dan, waar blijft de koffie en wordt het niet tijd dat we eens bij die of die op bezoek gaan. Of moeten we niet weer eens op expeditie naar Maurits in België of gaan kijken bij Aad. Of ik heb nu toch een nieuw adres voor zaden ontdekt of dat boek is interessant voor je joh. Ondanks sombere buien was hij daarbij uiterlijk altijd vrolijk en optimistisch gestemd. Na de koffie gingen we dan even bij de planten kijken, moeiteloos plukte hij dan een zieke plant eruit die ik weer eens over het hoofd had gezien of wees op andere bijzonderheden.

Zijn gezondheid was al eerder een probleem geweest, de ingreep na longkanker en een zware, bijna fatale, bacteriële infectie na een knieoperatie schieten mij te binnen, maar ieder keer kwam hij, al kostte het wel inspanning,

er weer bovenop. Toen hij vorig jaar begon te klagen over hoesten en benauwdheid die maar niet overging en over duizeligheid en het altijd dodelijk vermoeid zijn, maakten we ons pas echt zorgen.

Niets in dit leven is eeuwig, alles is tijdelijk, nu is Gerard op 29 september begraven op de natuurbegraafplaats Koningsakker bij Arnhem en weer één geworden met de natuur waarvan hij zo zielsveel hield. Gerard, je zal voortleven in onze verhalen en in onze herinneringen. Ik hoop dat je door één te worden met die natuur je ook eindelijk je rust hebt gevonden. We zullen aan je denken gozer(t), je was een fijne kerel.

Coert van Dijk

Bijeenkomst 8 september

Deze avond zijn 15 leden aanwezig, 4 leden hebben zich afgemeld. Op het programma staan een plantenkeuring, het bespreken van isolatiemaatregelen en alles wat verder ter tafel komt.

Mededelingen/rondvraag

-Greet Blommert heeft gevraagd of de afdeling de planten van Jan kan ophalen. Ben zal dit coördineren, meerdere leden willen helpen.

- penningmeester Evert heeft van de ING bericht gehad dat de kosten weer verhoogd worden, deze keer met €4,50 per maand. Rekening houdend met het beperkte saldo zijn de totale kosten van de bankrekening voor de afdeling niet meer houdbaar. Het bestuur zal zich hierover beraden en in de jaarvergadering met een voorstel komen.
- Coert vraagt of er nog behoefte is aan bims, die is nl. op. Er is belangstelling maar het probleem zijn de hoge transportkosten en dat de big bag op de inrit moet staan. Coert en Kathelijne overleggen nog.
- Anton wil graag dat de resultaten van de uitgedeelde zaden van het clichefonds een keer meegenomen kunnen worden.

Isolatie

Ben heeft in het septembernummer van Xerophyta beschreven hoe hij het dak van zijn kas isoleert met kanaalplaten en geeft wat extra uitleg. De staande delen zijn jaarrond geïsoleerd met noppenfolie.

Peter haalt een deel van zijn planten naar binnen en isoleert de kas aan de binnenkant.

Andere leden isoleren aan de buitenkant waarbij de noppenfolie wordt bevestigd met ducttape (Stephen) of knijpers en touw (Lies).

Johan heeft een heel systeem ontworpen met balken langs de zijkant van de kas waar het folie om heen gaat. Voor het dak gaat er folie van grond tot grond over de kas heen.

Om alles duidelijk te maken heeft hij de constructie met karton op schaal nageemaakt.

Plantenkeuring

Voor de plantenkeuring kon iedereen een opgemaakte schaal meenemen met daarin 3 succulente planten, verder waren er geen regels.

Er waren 5 inzendingen die tijdens de pauze door alle leden beoordeeld werden. Er waren 2 winnaars: Ad met een schaal met 3 grote Mammillaria's en Lies met een schaal met 1 vetplant en 2 cactussen en een mooie variatie in hoogte.

Planten

-Johan heeft zich meer verdiept in Tillandsia's en heeft een paar mooie bloeiende planten meegenomen. De meeste soorten houden niet van de volle zon, in de winter is kou + droogte geen probleem, maar kou en vocht in het najaar vinden ze niet prettig. Water geven kan in het groeiseizoen 2 tot 3 keer per week en 1 x per maand verdunde voeding.

Tuincentra hebben weinig aanbod, Johan koopt ze daarom via internet in

- o.a. Spanje, Duitsland en Frankrijk. Daar zijn kwekers met honderden soorten.
- Ben heeft een vetplant meegenomen die wisselt van normaal naar monstrueus en andersom, ook bij bladstek.
 - John laat een Haemanthus albiflos zien die na een betere verzorging eindelijk goed is gaan groeien en nu bloeit. Van de plant die hij de vorige keer mee nam is nu de naam bekend: Crassula orbicularis var. rosularis. Zijn Mammillaria plumosa heeft een zaadbes, het advies is om in het voorjaar te zaaien. En van een verpotte M. prolifera heeft hij stekken meegenomen voor de leden.
 - Peter heeft zaailingen van Arrojadoa meegenomen waarvan 1 ex. langer is dan de rest, waarschijnlijk betreft het een andere soort. Voor een Melocactus met dopluis waarbij spiritus niet voldoende helpt wordt geadviseerd de plant te behandelen met een spuitbus met bladglans, daarna naar buiten en met een tandenborstel de luizen eraf vegen.

Chris Geris

Wie is Wie

Mijn naam is Ad van der Mispel.

Ik ben geboren in Cothen in 1948: een echte babyboomer.

Cothen is een klein dorp in de provincie Utrecht en telde toen zo'n 2.000 inwoners. Er was alleen een voetbalvereniging.

Toen ik een jaar of 16 was is er veel veranderd in het dorp. Er kwamen schuur- en tentfeesten, er werd een handbalvereniging, een wandelvereniging, turnvereniging en nog veel meer opgericht: veel te doen dus in ons stille dorp.

Ikzelf ging op mijn 15e naar de bedrijfsschool van de PTT, afdeling onderhoud en storings telefonie. Na die opleiding heb ik een poosje gewerkt in de storingsdienst tot ik op mijn 19^e opgeroepen werd voor militaire dienst (1,5 jaar verloren tijd).

Na mijn diensttijd had ik het in de ambtenarenwereld wel gezien en kwam ik bij toeval in aanraking met de liftenbouw. Het was een familiebedrijf van 2 broers met 500 werknemers.

Toen ik er nog maar kort werkte werd het bedrijf overgenomen door een ander familiebedrijf (niet op de beurs) genaamd Schindler Liften met 50.000 werknemers! Al de winst werd in het bedrijf gestopt voor ontwikkeling en opleiding van nieuwe producten.

Ik heb hier met heel veel plezier 41 jaar gewerkt als liftmonteur: eerst 20 jaar

nieuwbouw en daarna renovatie. Dat ging hoofdzakelijk om oude besturingen ombouwen naar elektronische besturingen, ik was bijna altijd alleen aan het werk en door heel Nederland. De werken werden steeds groter en duurden steeds langer: soms weleens een jaar lang. Vaak zag ik hele dagen geen andere mensen, daarom ben ik op een bepaald moment gaan judoën.

Bij de eerste de beste ledenvergadering werd ik vrijwillig aangewezen als bestuurslid. Dit heb ik 18 jaar gedaan en eigenlijk best leuk. Toen judoën niet meer ging ben ik 10 jaar gaan hardlopen. Ik liep iedere zondag en halve marathon: 22 km, totdat het (om dezelfde reden als bij de judo) niet meer ging. Later bleek dat ik het aan mijn hart had. Dit is inmiddels operatief verholpen en nu is alles weer OK.

Goed, over naar de cactussen.

Toen ik 15 jaar was kwam Andries Bulthuis uit Friesland naar Cothen en is daar een cactuskwekerij begonnen.

In het begin had hij in zijn voortuin hele grote cactussen gezet en ik dacht dat wil ik ook. Ik ging naar hem toe en hij zei tegen mij dat kan je nooit betalen: koop maar een kleintje die worden vanzelf groot.

koude kas

Later, toen we een huis hadden gebouwd, ben ik (zoals velen) aan de zuidkant van de huiskamer met plantjes begonnen. De vensterbanken stonden snel vol en de verzameling ging omhoog, op rekken tot aan het plafond.

Op een gegeven moment was Geertje, mijn vrouw, het zat en zei koop jij maar een kas en zet die achter in de tuin. Er waren nog geen achterburen, maar toen die er kwamen begonnen ze onmiddellijk vlierbomen en grote struiken aan te planten: weg zon.

Kas afgebroken en weer opgebouwd, half op het terras bij het huis. Na een paar jaar was de kas uiteraard te klein en stond gigantisch in de weg. De kleine kas afgebroken en weer terug achter in de tuin.

Mijn droom van een ruime muurkas tegen het huis zou uitkomen. Het idee was de kas zelf te bouwen van houten roeden en thermopane glas. Ik had al wel bedacht dat isoleren een enorm probleem zou kunnen worden, maar rondkijkend naar materiaal schrok ik me wild van prijzen.

Geertje stelde voor te informeren bij een kassenbouw. Dat hebben we gedaan en dat bleek de helft goedkoper en ik hoefde zelf niets op te bouwen.

Resultaat: een aluminium kas van 6 meter breed, 3 meter diep en 2,5 meter hoog, met dubbel glas, een dak van polycarbonaat platen en een extra brede deur van 1,20 m.

In de winter gaan de grote cactussen en palmen naar binnen, de euphorbia's komen op de vensterbank in de slaapkamer boven, waar ik inmiddels alweer met schappen in de weer ben.

Toen ik met pensioen was ging ik wat meer om me heen kijken en zo kwam ik bij Ubink terecht. Daar stond een stand van Succulenta Nederland waar ik vroeg waar voor mij de dichtstbijzijnde afdeling was. De man antwoordde dat ik dat aan die meneer die achter mij stond moest vragen, en dat was Gerard. Zo ben ik in Wageningen terecht gekomen.

Ik steek nog steeds veel op over cactussen en leer veel van anderen en hoop dit alles nog jaren mee te maken.

Ad van der Mispel, Cothen

Bijeenkomst 14 oktober 2022

Op deze avond zijn 18 leden aanwezig, Bert en Anton hebben zich afgemeld. Fijn dat Ben Cornelissen voor het eerst sinds lange tijd weer aanwezig was.

Op 23 september is helaas Gerard van Huffel overleden. Coert geeft een kort verslag van de ziekte van Gerard. Hij was een natuurmens en is begraven op de natuurbegraafplaats Koningsakker in Oosterbeek. 10 leden waren hier bij aanwezig. Gerard heeft veel voor de afdeling betekend, was altijd bereid om te helpen.

We herdenken hem tijdens 1 minuut stilte.

Coert geeft ook een verslag over het opruimen van de plantencollecties van Jan Blommert en Elly van Die. Elly wil alleen nog de muurkas gebruiken. Meerdere leden hebben hierbij geholpen. De planten van Jan worden vanavond aangeboden tijdens de grote verloting. Deze planten zijn schoongemaakt en gespoten omdat in een aantal planten wolluis zat. Toch is het advies om ze voor de zekerheid een poosje in quarantaine te houden.

De planten van Elly zijn bij Coert ondergebracht. Coert heeft ook de gifkast van Gerard opgeruimd en meegenomen naar de vergadering. Wie iets naar zijn gading ziet mag het meenemen.

Rondvraag

Evert kondigt aan dat er in de novemberbijeenkomst een boekenverkoop zal zijn.

Eric vertelt dat Cactusoase in Ruurlo per 1 november stopt.

Plant van de maand

Coert heeft als plant van de maand een bloeiende *Ceropegia ampliata* meegenomen. Dit is een plant die goed doorlatende grond nodig heeft maar verder weinig eisen stelt en makkelijk te stekken is. In augustus gaan ze groeien en dan vanaf september bloeien. Het is een klimmer die in de natuur een andere plant/struik nodig heeft, liefst in de halfschaduw en vochtig. In de zon kunnen ze verbranden. Droog en vorstvrij overwinteren.

Coert heeft ook nog 2 ex. van *Leuchtenbergia principis* meegenomen.

Hij heeft tepels van *Leuchtenbergia* laten wortelen, dat is gelukt maar verder gebeurt er niets.

Bij een van de planten worden er nieuwe planten gevormd op de tepels (proliferatie).

De volgende plant van de maand wordt verzorgd door John in december.

Voor de verloting hebben we 4 volle tafels met planten waaronder een aantal bijzondere exemplaren, zodat iedereen met een doos/krat vol nieuwe aanwinsten naar huis ging.

Chris Geris

Activiteitenkalender

Vetgedrukte tekst heeft betrekking op activiteiten van onze eigen afdeling.

Meer informatie over landelijke activiteiten is te vinden in het verenigingsnieuws van Succulenta.

8 december: quiz-avond o.l.v. Ben Tänzer

12 januari: ALV en foto's van Peter Knippels

9 februari: lezing door Andre van Zijlen over Argentinië – deel 2

Kopij gevraagd: kopij voor het januarinummer van *Xerophyta* graag uiterlijk 31 december inleveren.

Contact

Chris Geris, tel: 0318-417319, email: chrisgeris@planet.nl

Lidmaatschap

Contributie afd. Wageningen e.o.: € 25, gezinsleden € 12,50 en jeugdleden € 10 per jaar.

Contributie overmaken op rekeningnummer NL42 INGB 0007 4090 94 ten name van: Succulenta afd. Wageningen e.o.

Vergaderlocatie

Zaal van de speeltuinvereniging "Tuindorp"
Floralaan 20/B te Wageningen. Tel.: 0317-411601

Omslagfoto: *Mammillaria saboae* ssp *haudeana*